

[Statsministeren.]

om, at skulle en sådan folkeafstemning blive gennemført, ville der være hundrede tusinder samvittighedsfulde vælgere, der ikke ønsker at deltage i en sådan afstemning, men vil forlange, at folkets valgte repræsentanter med de forudsætninger, de har, træffer afgørelsen.

Der er heller ikke grund til at lægge skjul på, at kom det til en folkeafstemning om Atlanterhavspagten, kunne den meget vel forløbe således, at den udløste en voldsom diskussion om, hvor flertallet egentlig er, og derfor slet ikke bidrog til at skabe den klarhed, der må være ønskelig. Man tænke sig f. eks., at 60 pct. af vælgerne afgiver deres stemmer, og at $\frac{3}{4}$ af disse stemmer for og $\frac{1}{4}$ imod. Så har kun 45 pct. af alle vælgere stemt for, og ingen kan forhindre de demagoger, der findes, i at påstå, at alle hjemseiddere ville have stemt nej. Man kan let forestille sig den udnyttelse, som en sådan situation ville blive genstand for både herhjemme og eventuelt i den udenlandske radio, der mente sig interesseret heri. Dette er grunde til, at regeringen ikke anser det foreliggende spørgsmål for egnet til folkeafstemning.

Jeg vil slutte, som jeg begyndte: vi er os bevidst, at det er en alvorlig og vidtrækkende beslutning, det høje ting står overfor. Vi kan beklage, at den fællesskandinaviske løsning af vort sikkerhedsproblem, som vi ønskede, ikke lykkedes, men vi kan ikke blive stående her. At udskyde en afgørelse kan blive farligt, fordi alle er klar over, hvilke kræfter der vil spekulere i uroen og med alle midler søge den udnyttet. Derfor bør vi træffe vor afgørelse. Vi ved med os selv, og hele verden skal vide, at vi kun har eet ønske: ønsket om fred og frihed for os selv, fred og frihed for verden. Den, der taler anderledes om Danmark og dets lovlige myndigheder, øver en ussel gerning. Vi har een gang prøvet i dette land, hvad det vil sige at forlade os på stormagternes respekt for vor vilje til neutralitet; vi kan ikke gøre det igen. Vi er i den situation, at vi må forene vore kræfter med andre. Regeringen ønsker fortsat at føre en politik, der kan styrke De Forenede Nationer og deres evne til at sikre freden. [Det er desværre ikke til dato lykkedes De Forenede Nationer at opbygge et system, der giver medlemsstaterne den nødvendige sikkerhed mod angreb, der sker under krænkelser af pagtens principper. Derfor er i dag et samarbejde mellem medlemsstater, som har fælles interesser, naturligt. Vi vil ikke godtage den tankegang, at regionale af-

taler er tilladt i en del af verden, men ikke i vor. Regionale aftaler forudsættes udtrykkelig i De Forenede Nationers pagt. Det for Danmark, det for os afgørende må være, om sådanne aftaler tjener fredens sag, og det tilkommer Danmark og det tilkommer dette ting at bedømme dette. Det skal være vor egen dom, det skal være vor egen bedømmelse, der lægges til grund, ikke fremmede magters.

Danmark hører til Norden og til Vesteuropa. Vi skal i den nuværende situation ikke glemme, at vi hører til Norden. Uanset det ikke lykkedes at etablere et fællesskandinavisk sikkerhedspolitisk samarbejde, vil vi af al vor kraft søge det nordiske samarbejde udbygget på det kulturelle, det sociale og det økonomiske område.

Jeg sagde, at vi hører til Norden, og vi hører til Vesteuropa. Det er en fundamental vigtig opgave at genrejse Vesteuropa, således at denne del af verden kan genvinde sin økonomiske livskraft og sin politiske styrke og indflydelse. Dette er set på længere sigt også en betingelse for, at Danmark bliver i stand til at mestre sin egen genrejning. En genrejning af Vesteuropa er ikke mulig uden et solidarisk samarbejde mellem landene, og det er ikke muligt, uden at der fortsat gives støtte til det fra De Forenede Stater. Derfor er det nødvendigt også sikkerhedspolitisk at fortsætte den politiske linie, der hidtil er fulgt i det europæiske økonomiske samarbejde.

Det må være målet for os og for de andre europæiske demokratiske lande at søge skabt et stærkt og selvstændigt Vesteuropa, et Vesteuropa, der søger at gøre sig økonomisk uafhængigt og har indre styrke til at stå imod angreb og diktaturtendenser. Kun et sådant Vesteuropa kan blive en stabiliserende og fredsbevarende faktor. Kun et sådant Vesteuropa kan danne et nyt grundlag for de vesteuropæiske folks levestandard og give sikkerhed for demokratiet og verdensfreden. Det demokrati og den verdensfred, som alle dette tings demokratiske medlemmer ønsker at tjene.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Møller: Jeg håber, det høje ting vil tilgive mig, at jeg et øjeblik kalder dets tanker tilbage til den tale, det ærede medlem hr. Martin Nielsen for et øjeblik siden holdt her i tinget. Jeg var i allerhøjeste grad overrasket over, at en tale som den kunne holdes herfra. Jeg var overrasket